

Ζουργός Ισίδωρος (Θεσσαλονίκη, 1964): Πεζογράφος. Σπούδασε παιδαγωγικά και από το 1988 εργάζεται ως δάσκαλος στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Πρωτοδημοσίευσε ποιήματα του στο περιοδικό **Εντευκτήριο*. Διηγήματα και κριτικά του κείμενα έχουν δημοσιευθεί σε εφημερίδες και περιοδικά (**Ινδικτος, *Πίερος, Φιλολογική Βραδυνή, *Φράση κ.ά.*).

Έργα: *Φράουστ* (1995)· *Αποσπάσματα από το βιβλίο του ωκεανού* (2000)· *Η ψίχα εκείνου του καλοκαιριού* (2002)· *Στη σκιά της πεταλούδας* (2005) [μυθιστ.]. *Η Αηδονόπιτα* μυθιστόρημα από τις εκδόσεις Πατάκη 2008. *Φράουστ* μυθιστόρημα, νέα έκδοση αναθεωρημένη από τις εκδόσεις Πατάκη 2010. *Ανεμώλια* μυθιστόρημα, από τις Εκδόσεις Πατάκη 2011 (Βραβείο Αναγνωστών 2011 του Ε.ΚΕ.ΒΙ). *Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσίνο* μυθιστόρημα από τις Εκδόσεις Πατάκη 2014.

Η γραφή του είναι επηρεασμένη από την ελληνική, κατά κύριο λόγο, πεζογραφική παράδοση (τον **Παπαδιαμάντη*, τους πεζογράφους της **γενιάς* του 1930 και τον Ν. **Μπακόλα*) και αντλεί το υλικό της από την πορεία του ανθρώπου προς την τραγική του μοίρα και την αέναη αναζήτηση του θείου, άλλοτε μέσα από τον ψυχογραφικό νατουραλισμό και άλλοτε μέσα από τη φόρμα ενός ιδιότυπου **ιστορικού* μυθιστορήματος.

Τα μυθιστορήματά του συνομιλούν διακειμενικά άλλοτε με το αρχαίο έπος (*Ανεμώλια*) κι άλλοτε συνολικά με τα γεγονότα και τη γραμματεία μιας ολόκληρης εποχής (*Αηδονόπιτα, Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσίνο*)

Κριτικές: Μ. Κοντολέων, περ. *Εντευκτήριο*, τχ. 52 (2000) [ββ.: *Αποσπάσματα από το βιβλίο του ωκεανού*]- Γ. Βέης, εφ. *Ελευθεροτυπία* (Β), 28.9.2001 [ββ.: το ίδιο]· Χρ. Γεωργίου, περ. *Ινδικτος*, τχ. 17 (2003) [ββ.: *Η ψίχα εκείνου του καλοκαιριού*]- Χρ. Γιανναράς, εφ. *Καθημερινή*, 25.9.2005 [ββ.: *Στη σκιά της πεταλούδας*]. Δημήτρης Κόκορης, για την *Αηδονόπιτα*: Ιστορικά δικαιωμένη μυθοπλασία, *Περιοδικό Διαβάζω*, τχ. 488, Σεπτέμβριος 2008· Πατριάρχης Φώτιος, για τα *Ανεμώλια*: *Ανεμώλια: Μια σύγχρονη Οδύσεια*, www.in2life.gr, 11.10.2011· Βαγγέλης Χατζηβασιλείου, για το *Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσίνο* Ένας ανέστιος ταξιδευτής *Το Βήμα/ Βιβλία*, 15.8.2014.

Επίσης συμμετείχε:

Το 1996 στη συλλογική έκδοση κειμένων για την εκπαίδευση με τον τίτλο *ΑΝΑΠΝΕΟΝΤΑΣ ΚΙΜΩΛΙΑ* –γραφές εκπαιδευτικών από τις εκδόσεις Σαβάλλας. Το 2009 στη συλλογή διηγημάτων *Ζωολογία του πάνω και του κάτω κόσμου* στη σειρά *Hotel ένοικοι* γραφής από τις Εκδόσεις Πατάκη. Το 2011 στη συλλογή κειμένων *Τάξη + Αταξία - Οι νέοι φανάζουν* από τις εκδόσεις Ακρίτας. Το 2014

στη συλλογή διηγημάτων *Ιστορίες Ταχυδρομείου* που εξέδωσαν τα ελληνικά ταχυδρομεία.

Κριτικές έργων του

Φράουστ

Έχω την βεβαιότητα πως το πρώτο μυθιστόρημα του Ζουργού, ο «Φράουστ» του 1995, δεν έχει ολοκληρώσει διόλου τον κύκλο του, ούτε ως προς την αντιμετώπισή του από την κριτική, ούτε ως προς την πρόσληψή του από το κοινό. Εξηγούμαι: ο «Φράουστ» είναι από κάθε άποψη ένα μυθιστόρημα - έκπληξη, με πολύ λίγες από τις αδυναμίες που περιμένει κανείς από έναν πρωτοεμφανιζόμενο πεζογράφο· τουναντίον η γλώσσα, η δομή, η οργάνωση του υλικού κι ο έλεγχος της αφηγηματικής ροής μαρτυρούν έναν χαρισματικό συγγραφέα, ο οποίος δεν διστάζει να αναμετρηθεί με ένα τιτανικό θέμα, να «ανακαλέσει» στο γραπτό του ογκόλιθους της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Κι όμως σε αυτό το πρώτο του βιβλίο ο Ζουργός κατορθώνει όχι μόνο να μην συντριβεί, αλλά να προκαλεί γνήσια συγκίνηση· κι αυτό είναι ήδη πάρα πολύ.

Θανάσης Τριαρίδης από το διαδίκτυο www.triaridis.gr

Αποσπάσματα από το βιβλίο του ωκεανού

"Ο Ζουργός έγραψε ένα μυθιστόρημα που δείχνει να αγνοεί το επίκαιρο σήμερα και να στρέφεται προς το διαχρονικό χτες· ένα χτες βουτηγμένο στη δυναμική της παράδοσης και την υπαινικτικότητα του θρύλου".

Μάνος Κοντολέων, περ. "Έντευκτήριο"

Η ψίχα εκείνου του καλοκαιριού

Νόμιζα ότι ξαναζούσα τα παιδικά μου χρόνια στο δικό μου χωριό. Η μάνα να γκρινιάζει για τα μίκυ μάους, οι υποχρεωτικές ξάπλες τα μεσημέρια, που ο κόσμος ησυχάζει και δεν μπορεί να ακούει τις φωνές μας («ξαπλώστε και μην κοιμάστε» όπως γράφει χαρακτηριστικά), τα παιχνίδια στο ηρώο και στην εκκλησία, οι τσακωμοί μας, οι κόντρες μας, τα πειράγματά μας, η σαλάτα στο τραπέζι...

Παραλίγο να κλάψω με την ομορφιά και την "αθωότητα" εκείνης της εποχής, που τόσο μα τόσο ωραία και ανάγλυφα δίνει ο συγγραφέας. Τι να πω, δεν έχω λόγια. Καταπληκτικό και αγαπησιάρικο βιβλίο. Απίστευτη η τελευταία πρόταση του αποχαιρετισμού του ήρωα του βιβλίου στην κοπέλα που του εμφύσησε ανομολόγητη αγάπη: «το χέρι της ζυμάρι με βρόχινο νερό».

Πάνος Τουρλής παρουσίαση στο 5ο Ελληνικό Συνέδριο Bookcrossing

Στη σκιά της πεταλούδας

Περιγραφή που κάνει τον αναγνώστη να ζει κοντά σε χαρακτήρες σαν να είναι συγγενείς του, να βιώνει μυρωδιές, γεύσεις, χρώματα και καταστάσεις σαν να βρίσκεται πραγματικά παρών. Για πρώτη φορά συνειδητοποίησα πόσο κατακαημένη είναι η πατρίδα μου, πόση φτώχεια έχει περάσει και γιατί διαμορφώθηκε τελικά αυτό το έκτρομα κράτους που υπάρχει σήμερα. Τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα δεν είναι μια απλή περιγραφή, αλλά βίωμα μέσω των χαρακτήρων, αγώνας για επιβίωση που αλλάζει κάθε τόσο διαδρομή και αφήνει πίσω του σκόνη, πολλή σκόνη, κιτρινίλα, άγχος, ειρωνεία, απογοήτευση και μόνη σιγουριά την ελληνική γη.

Δημήτρης Κωστακιώτης booknights.gr, 11.7.2011

Η Αηδονόπιτα

Σκέφτομαι ότι αν είχα το κύρος και την ισχύ θα πρότεινα το βιβλίο αυτό να διδάσκεται στα σχολεία ή, τουλάχιστον, να το μοιράσουν μαζί με τα εκπαιδευτικά. Να διαβάζουν μερικές σελίδες κάθε μέρα, όπως το Ευαγγέλιο στα μοναστήρια, να συζητούν την ιστορία και τι κάναμε με δαύτη, να ανακαλύπτουν τα κρυμμένα φλουριά της γλώσσας.

Κώστας Γιαννακίδης protagon.gr

Ανεμώλια

Γραμμένο με συναισθηματική οξυδέρκεια, το «Ανεμώλια» συγκινεί, κι αν δεν γράφτηκε με σκοπό να προκαλέσει ρωγμές –η οξύτητα των αιχμών του είναι λειασμένη από το ποιητικό ύφος–, κατορθώνει να λειτουργήσει σαν συνειδησιακό ξυπνητήρι για τον αναγνώστη.

Δημήτρης Μαστρογιαννίτης Athens Voice

Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσίνο

Κοντολογίς, το βιβλίο αποτελεί μια μνημειακή κατασκευή και συνάμα μια υπομονετική και επίμοχθη διαδικασία που ολοκληρώνει ένα ψηφιδωτό, μάλλον το παζλ, ενός βίου πολυκύμαντου, που περιέχει ένα σχεδόν μυθικό ταξίδι, παρόμοιο με ποτάμι που κυλάει και μαζεύει φερτές ύλες από τις όχθες. Δεν έχει όμως προορισμό, δεν μοιάζει να εκβάλλει σε τόπο, αλλά σε ιδέες και σε αξίες και εντέλει στη γαλήνη της λύτρωσης. Το ταξίδι καθεαυτό αποτελεί αυταξία, το ταξίδι καθίσταται αυτοσκοπός για τη συλλογή γνώσεων, και ο Ζουργός, επ' ευκαιρία, μάς διδάσκει σε ένα μίγμα παραμυθιού και ιστορικής αλήθειας

Κώστας Θεολόγου CNA NEWS

Το παρόν κείμενο εστάλη από τον συγγραφέα Ισίδωρο Ζουργό για την επικαιροποίηση του Λεξικού Νεοελληνικής Λογοτεχνίας των Εκδόσεων Πατάκη.